ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 13 /ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 09.06.2008

ຄໍາສັ່ງເພີ່ມເຕີມ

ຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ກ່ຽວກັບການສ້າງບ້ານ

ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ

ເຖິງ : ບັນດາທ່ານລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດຖະບານ ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ບັນດາເຈົ້າແຂວງ ແລະ ເຈົ້າເມືອງ ໃນທົ່ວປະເທດ.

- ເພື່ອສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ VIII ຂອງພັກ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ໃຫ້ບັນລຸຜົນຕາມຄາດໝາຍ; ເພື່ອໃຫ້ວຽກງານກໍ່ສ້າງຮາກຖານການເມືອງ ຕິດພັນກັບການສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ດໍາເນີນໄປໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ຄໍາສັ່ງແນະນໍາ ຂອງກົມການເມືອງສູນກາງພັກ ສະບັບເລກທີ 09/ ກມສພ, ລົງວັນທີ 08 ມິຖຸນາ 2004 ແລະ ຄໍາສັ່ງເພີ່ມເຕີມ ຂອງຄະນະເລຂາທິການສູນກາງພັກ ສະບັບເລກທີ 14/ຄລສພ, ລົງ ວັນທີ 07 ທັນວາ 2007 ກໍຄືບັນດາມະຕິ ຂອງກອງປະຊຸມຄະນະບໍລິຫານງານສູນກາງພັກ ຄັ້ງທີ 3, 4, 5, ແລະ ທີ 6 ສະໄໝທີ VIII.

- ເພື່ອໃຫ້ 11 ແຜນງານໃຫຍ່ ແລະ 111 ໂຄງການຈຸດສຸມກໍຄືແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຄັ້ງທີ 6 ຂອງລັດຖະບານ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໂຄງການພັດທະນາຊົນນະບົດ-ສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ປະກົດຜົນເປັນຈິງ, ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ບັນລຸຄາດໝາຍ ບົນພື້ນຖານການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ສ້າງລາຍໄດ້ເຂົ້າຄອບຄົວ ໂດຍຕິດພັນກັບການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ປັບປຸງ-ຍົກສູງ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ດີຂຶ້ນຕື່ມອີກ.

- ເພື່ອປ່ຽນແທນຄໍາສັ່ງແນະນໍາ ເລກທີ 09/ນຍ, ສະບັບລົງວັນທີ 07 ພຶດສະພາ 2007.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ອອກຄໍາສັ່ງ ເພີ່ມເຕີມ

1). ໃຫ້ບັນດາລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການລັດຖະບານ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ບັນດາເຈົ້າແຂວງ ແລະ ເຈົ້າເມືອງ ເພີ່ມທະວີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຊີ້ນໍາ ນໍາພາ ວຽກກໍ່ສ້າງຮາກຖານການເມືອງ ສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ໂດຍຖືເປັນມາດຕະການ ຍຸດທະສາດ ພື້ນຖານຍາວນານ ຂອງການສືບຕໍ່ສ້າງ ແລະ ບູລະນະລະບອບປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ຕາມຈຸດໝາຍສັງຄົມນິຍົມ ໂດຍຮັບປະກັນໃຫ້ຖືກຕາມ 4 ຄາດໝາຍ ແລະ 4 ເນື້ອໃນທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນຄໍາສັ່ງແນະນໍາ ເລກທີ 09/ກມສພ.

2). ໃນການສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ, ກ່ອນອື່ນໝົດ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງບ້ານຈຸດສຸມຕົວແບບ ດ້ານການພັດທະນາ ໃຫ້ເກີດເປັນຕົນເປັນໂຕຂຶ້ນສາກ່ອນ ເພື່ອເປັນແບບຢ່າງ ຫຼື ເປັນຕົວແບບສຳລັບການສືບຕໍ່ຜັນຂະຫຍາຍໄປສູ່ບ້ານອື່ນໆ ທັງເປັນບ່ອນທັດສະນະສຶກສາ ຖອດຖອນບົດຮຽນສຳລັບພະນັກງານ ແລະ ປະຊາຊົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຮາກຖານ ສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານ ພັດທະນາ.

- ບ້ານຈຸດສຸມຕົວແບບ ດ້ານການພັດທະນາ ຕ້ອງສ້າງຢູ່ບ່ອນທີ່ມີເງື່ອນໄຂສະດວກ ແລະ ມີທ່າແຮງສຳລັບການພັດທະນາ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ມີເນື້ອທີ່ສຳລັບການຜະລິດ, ມີຊົນລະປະທານ, ມີເສັ້ນທາງຄົມມະນາຄົມ ແລະ ການຂົນສົ່ງ, ມີເງື່ອນໄຂດ້ານການຕະຫລາດ ແລະ ອື່ນໆອີກ; ສຳລັບ ປະຊາຊົນ ກໍມີຄວາມຕື່ນຕົວເປັນເຈົ້າ ແລະ ມີມູນເຊື້ອດຸໝັ່ນທຳມາຫາກິນ.

- ການສ້າງບ້ານຈຸດສຸມຕົວແບບ ດ້ານການພັດທະນາ ຕ້ອງດຳເນີນໄປຢ່າງຮອບດ້ານ, ແຕ່ໃນນັ້ນ ອັນທີ່ເປັນຈຸດສຸມໃຈກາງ ແມ່ນການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຂອງຄອບຄົວ ແລະ ການສົ່ງເສີມ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ຫຼື ເວົ້າລວມແມ່ນຖືການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນໃຈກາງ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ ຫລຸດພົ້ນຈາກຄວາມທຸກຍາກ, ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ ທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ວັດທະນະທຳ ນັບມື້ນັບດີຂຶ້ນ.

3). ໃຫ້ນະຄອນຫລວງ ແລະ ແຂວງຊີ້ນຳ ແຕ່ລະເມືອງ ໃຫ້ລະອຽດກ່ຽວກັບການກຳນົດ ບ້ານຈຸດສຸມຕົວແບບ ດ້ານການພັດທະນາ ເພື່ອສຸມທຶນ, ສຸມພະນັກງານ, ສຸມການຊີ້ນຳ-ນຳພາ ເຂົ້າໃສ່ສ້າງໃຫ້ເປັນບ້ານພັດທະນາ.

ການກຳນົດບ້ານຈຸດສຸມຕົວແບບ ດ້ານການພັດທະນາ ຕ້ອງຕິດພັນກັບການສ້າງໂຄງການພັດທະນາ ຂອງບ້ານນັ້ນໆ ໂດຍກຳນົດໜ້າວຽກ, ຕຳແໜ່ງງານໃຫ້ລະອຽດ ເພື່ອຈັດພະນັກງານກ່ຽວ ຂ້ອງໄປຮັບຜິດຊອບ. ການຫັນເອົາພະນັກງານລົງກໍ່ສ້າງຮາກຖານ ຕ້ອງຫັນລົງຕາມວຽກທີ່ກຳນົດໃນ ແຜນລວມຂອງການສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ກ່ອນອື່ນແມ່ນບ້ານຈຸດສຸມຕົວແບບດ້ານການພັດທະນາ ຈຶ່ງຖືໄດ້ວ່າເປັນການລົງຮາກຖານທີ່ຖືກທິດ.

ບ້ານຈຸດສຸມຕົວແບບ ດ້ານການພັດທະນາ ຂອງເມືອງ ຕ້ອງຖືກຈັດເຂົ້າໃນແຜນລວມຂອງການສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ຂອງນະຄອນຫລວງ ແລະ ແຂວງ. ໝາຍຄວາມວ່າ ນະຄອນຫລວງ ແລະ ແຂວງ ຕ້ອງສະໜັບສະໜູນດ້ານທຶນຮອນ, ພາຫະນະ, ພະນັກ ງານ ແລະ ການຊີ້ນຳ ເພື່ອຊ່ວຍເມືອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

- ໝາກຜົນສຸດທ້າຍ ທີ່ຍັ້ງຢືນຜົນໄດ້ຮັບຂອງການລົງກໍ່ສ້າງຮາກຖານການເມືອງ, ສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ແມ່ນບ້ານພັດທະນາ

4). ບ້ານພັດທະນາ ແມ່ນບ້ານທີ່ມີຜົນສຳເລັດໃນການສ້າງສາຮອບດ້ານ, ໂດຍບັນລຸເງື່ອນໄຂ ແລະ ມາດຕະຖານຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້ :

- ບັນດາການຈັດຕັ້ງໃນລະບົບການເມືອງ ຢູ່ບ້ານນັ້ນ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ເປັນຕົ້ນມີໜ່ວຍພັກ

ແຂງ ຮູ້ນຳພາຮອບດ້ານ, ມີອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ ທີ່ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານບ້ານ, ມີອົງການແນວໂຮມ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ໜ່ວຍໄກ່ເກ່ຍທີ່ເຄື່ອນໄຫວຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ໄດ້ມີ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ.

- ຊາວບ້ານມີຄວາມຕື່ນຕົວການເມືອງ, ບ້ານມີສະຖຽນລະພາບ ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບໜັກ ແໜ້ນ; ບໍ່ມີບັນຫາຢາເສບຕິດ; ເປັນບ້ານປອດຄະດີ; ປະຊາຊົນ ມີຄວາມສາມັກຄີປອງດອງ ແລະ ເອື້ອເຟື້ອຊ່ວຍເຫຼືອກັນ.

- ມີພື້ນຖານການຜະລິດ-ການບໍລິການ ສຳລັບສ້າງລາຍໄດ້ທີ່ຕໍ່ເນື່ອງໝັ້ນຄົງ: ໃນບ້ານມີແຕ່ຄອບຄົວພໍກິນພໍໃຊ້ ແລະ ຮັ່ງມີ, ບໍ່ມີຄອບຄົວທຸກຍາກ; ປະຊາຊົນມີຊີວິດການເປັນຢູ່ປົກກະຕິດີ.

- ອັດຕາເດັກນ້ອຍໃນເກນອາຍຸເຂົ້າຮຽນ ໄດ້ຮຽນໜັງສືບໍ່ຫລຸດ 95%; ອັດຕາການຮູ້ໜັງສື ຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ ບໍ່ຫລຸດ 85%; ເປັນບ້ານທີ່ບັນລຸເງື່ອນໄຂຕົ້ນຕໍ ຂອງບ້ານສາທາລະນະ ສຸກແບບຢ່າງ ເປັນຕົ້ນແມ່ນເປັນບ້ານທີ່ມີສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ດີ, ເຮືອນຊານບ້ານຊ່ອງສະອາດ ແລະ ເປັນລະບຽບ; ໝົດທຸກຄອບຄອບໃນບ້ານມີນ້ຳສະອາດ ແລະ ມີວິດຖ່າຍຊົມໃຊ້, ການສັກຢາ ແລະ ຢອດຢາກັນພະຍາດ ບໍ່ຫລຸດ 95%.

- ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ແມ່ນກຸ່ມບ້ານເຊິ່ງທຸກໆບ້ານ ທີ່ຢູ່ໃນກຸ່ມນັ້ນໄດ້ເປັນບ້ານພັດທະນາແລ້ວ.

5). ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການລັດຖະບານ ແລະ ທຸກທ້ອງຖິ່ນ ປະຕິບັດທິດຊີ້ນຳ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ່ VIII ຂອງພັກທີ່ວ່າ “ ຕ້ອງ ລວມເອົາກິດຈະກຳ ແລະ ໂຄງການ ຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການພັດທະນາຊົນນະບົດ ເຂົ້າເປັນ ກິດຈະການລວມ ຂອງການສ້າງບ້ານ ພັດທະນາ” ນັ້ນຢ່າງເຂັ້ມງວດ ໂດຍໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການຂອງລັດຖະບານ ແລະ ພະແນກການສາຍຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງທ້ອງຖິ່ນ ເອົາໂຄງການ ວຽກງານຂອງຕົນ ເຂົ້າໃນແຜນລວມ ຂອງຄະນະພັກ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ກ່ຽວກັບການສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ. ທຸກກິດຈະກຳ ແລະ ທຸກໂຄງການທີ່ດຳເນີນຢູ່ຮາກຖານບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານ (ການສ້າງບ້ານ ປ້ອມໝັ້ນ ແລະ ກຸ່ມບ້ານສູ້ຮົບຕິດລ່ຽນ, ການສ້າງບ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ອື່ນໆ ອີກ...) ຕ້ອງລວມ ເຂົ້າເປັນໂຄງການວຽກງານລວມອັນດຽວ ແລະຢູ່ໃຕ້ການນຳພາ-ຄຸ້ມຄອງ ຂອງຄະນະ ພັກກຸ່ມບ້ານ, ໜ່ວຍພັກ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງບ້ານ. ໝາຍຄວາມວ່າ ທຸກວຽກທີ່ດຳເນີນຢູ່ ຮາກຖານ ບ້ານ-ກຸ່ມບ້ານ ລ້ວນແຕ່ແມ່ນວຽກທີ່ຕ້ອງປະກອບສ່ວນ ໃນການສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ, ຢູ່ພາຍໃຕ້ການນຳພາ ຂອງຄະນະພັກ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຂອງອຳນາດການປົກຄອງຮາກຖານ. ບັນດາຂະແໜງການສາຍຕັ້ງ ຕ້ອງເອົາໂຄງການຂອງຕົນລົງສົມທົບຕາມແຜນລວມ ຂອງຄະນະພັກ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງຮາກຖານ, ບໍ່ໃຫ້ເຮັດຕ່າງຫາກພໍໃຜພໍລາວ.

6). ໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເອົາໃຈໃສ່ຕື່ມອີກ ຕໍ່ການຂຶ້ນໂຄງການລະອຽດ ໃນການສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ, ກ່ອນອື່ນໝົດ ແມ່ນໂຄງການສ້າງບ້ານຈຸດສຸມຕົວແບບດ້ານ ການພັດທະນານັ້ນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ 4 ຄາດໝາຍ ແລະ 4 ເນື້ອໃນ, ຊຶ່ງໃນນັ້ນອັນຕົ້ນຕໍລວມມີໂຄງການ

ດັ່ງນີ້ :

6.1. ໂຄງການໂຄສະນາສຶກສາອົບຮົມການເມືອງແນວຄິດຕິດແທ້ນກັບການຮັບປະກັນສະຖຽນລະພາບ ແລະ ຄວາມສະຫງົບ.

ການພັດທະນາບ້ານ ຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ ກໍຕໍ່ເມື່ອຢູ່ໃນບ້ານ ແລະ ບໍລິເວນແອ້ມນັ້ນ ມີສະຖຽນລະພາບ ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບປອດໄພ, ຊາວບ້ານມີຄວາມຮັບ ຮູ້ເຂົ້າໃຈແນວທາງນະໂຍບາຍ ແລະ ມີແນວຄິດພັດທະນາ. ຢາກໃຫ້ຊາວບ້ານມີແນວຄິດພັດທະນາ ພວກເຮົາຕ້ອງມີໂຄງການໂຄສະນາ ສຶກສາອົບຮົມການເມືອງແນວຄິດ ທີ່ແທດຕົວຈິງ, ເໝາະສົມ ກັບແຕ່ລະ ເປົ້າໝາຍ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕໍ່ເນື່ອງເປັນຕົ້ນແມ່ນຕໍ່ຊາວບ້ານ ຜູ້ທີ່ເປັນຫລັກແຫລ່ງ ແກ່ນສານ ພາຍໃນບ້ານ. ຊາວບ້ານທີ່ມີແນວຄິດພັດທະນາແມ່ນຊາວບ້ານທີ່ມີຄວາມຄິດຕື່ນຕົວເປັນເຈົ້າການໃນການທຳມາຫາກິນ ໃຫ້ຫລຸດພົ້ນຈາກຄວາມທຸກຍາກ, ຢາກຮັ່ງມີ ຮູ້ສາມັກຄີຊ່ວຍເຫຼືອ ກັນ ແລະ ມີຄວາມຕັດສິນໃຈພ້ອມພຽງ ກັນຜ່ານຜ່າອຸປະສັກ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກຕ່າງໆ ໃນການສ້າງສາພັດທະນາບ້ານຊ່ອງ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບຊີວິດຂອງຕົນໃຫ້ດີຂຶ້ນ; ເວົ້າລວມແມ່ນຊາວ ບ້ານມີຄວາມຕື່ນຕົວຫ້າວຫັນປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະ ພັນທະຂອງຕົນ, ປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາບ້ານຊ່ອງ, ໃນການກໍ່ສ້າງພັກ-ປັບປຸງອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ໃນວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ.

6.2. ໂຄງການພັດທະນາພື້ນຖານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ໂຄງການສົ່ງເສີມການຜະລິດສິນຄ້າ-ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ.

ກ. ໃຫ້ຮີບຮ້ອນຂຶ້ນໂຄງການພັດທະນາ ພື້ນຖານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢູ່ຮາກຖານບ້ານ-ກຸ່ມບ້ານເປັນຕົ້ນທົນທາງ, ຊົນລະປະທານ; ການຈັດສັນອາຊີບປ່ຽນແທນທີ່ໝັ້ນຄົງ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ປູກເຂົ້າ; ການກໍ່ສ້າງສ້ອມແປງ ໂຮງຮຽນ, ສຸກສາລາ, ເຮືອນພັກພະນັກງານ ແລະ ອື່ນໆ...

ການຂຶ້ນໂຄງການເຫລົ່ານີ້ ຕ້ອງມີການສຳຫລວດຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຄິດໄລ່ປະສິດທິຜົນ ຈາກນັ້ນໃຫ້ຈັດລຽງລຳດັບບູລິມະສິດສຳລັບ ການລົງທຶນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພະນັກງານ ຮັບຜິດຊອບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ໃຫ້ເມືອງກັບແຂວງ ແລະ ນະຄອນຫຼວງ ເປັນເອກະພາບກັນ ກ່ຽວກັບການສະເໜີນຳໃຊ້ທຶນເພື່ອປະຕິບັດ ໂຄງານບູລິມະສິດຂອງຜົນ ເຊັ່ນ: ການນຳໃຊ້ທຶນກັບທີ່ ຂອງແຂວງ, ທຶນຈາກງົບປະມານຂອງລັດຖະບານ, ທຶນຊ່ວຍເຫຼືອກູ້ຢືມຈາກຕ່າງປະເທດ; ທຶນຂອງນັກລົງທຶນຂອງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ທຶນສິນເຊື່ອ ຂອງທະນາຄານ ແລະ ທຶນຈາກແຫຼ່ງອື່ນໆ.

ຢາກກຳນົດໄດ້ຄືແນວນັ້ນ ການນຳຂອງເມືອງ ແລະ ແຂວງ/ນະຄອນຫລວງ ຕ້ອງໃຫ້ພະນັກງານ ວິຊາການ ຜູ້ຮູ້ວຽກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລົງເຖິງບ້ານ ເພື່ອດຳເນີນການສຳຫລວດ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຂຶ້ນເປັນໂຄງການ ແລະ ເຮັດບົດວິພາກ ເສດຖະກິດ-ເຕັກນິກ, ຈາກນັ້ນ ການນຳທ້ອງຖິ່ນ ຈຶ່ງຕົກລົງເປັນເອກະ

ພາບ ນຳສະເໜີ ຕໍ່ລັດຖະບານ.

ເມື່ອມີໂຄງການ ທີ່ໄດ້ຈັດລະດັບບູລິມະສິດ ຄືແນວນັ້ນ ລັດຖະບານ ຈຶ່ງສາມາດຈັດລະດັບເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາ ແລະ ແຜນງົບປະມານປະຈຳປີ ໄດ້ຢ່າງສອດຄ່ອງ; ພ້ອມທັງມີຂໍ້ມູນບ່ອນອີງສຳລັບການໂຄສະນາ ຂົນຂວາຍນັກລົງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ຂ. ໃຫ້ເພີ່ມຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຂຶ້ນໂຄງການສົ່ງເສີມການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປະຊາຊົນ. ໃນປັດຈຸບັນຢູ່ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ຂອງປະເທດເຮົາລ້ວນແຕ່ມີບ່ອນທີ່ມີ. ເງື່ອນໄຂອຳນວຍ ແລະ ມີພື້ນຖານໂຄງລ່າງຮອງຮັບການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນມີຊົນລະປະທານ, ມີຖະໜົນຫົນທາງ, ນອກຈາກນັ້ນກໍ່ມີທ່າແຮງດ້ານອື່ນໆອີກ ເຊັ່ນວ່າມີພື້ນທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການລ້ຽງສັດ ປູກພືດ-ປູກໄມ້ຊະນິດຕ່າງໆ; ສ່ວນປະຊາຊົນ ກໍມີມູນເຊື້ອໃນການປູກການລ້ຽງ ແຕ່ຍັງຂາດການສົ່ງເສີມ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນ ບໍ່ສາມາດຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ສ້າງລາຍໄດ້ທີ່ໝັ້ນຄົງ...

ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງລັດຖະບານ ສົມທົບແໜ້ນກັບອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ສ້າງສູນສົ່ງເສີມການຜະລິດເປັນສິນຄ້າຂຶ້ນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນສູນຄົ້ນ-ຄວ້າ-ບໍລິການແນວພັນພືດ ແລະ ສັດ; ສູນບໍລິການດ້ານສັດຕະວະແພດ, ສູນບໍລິການສິນເຊື່ອ ແລະ ເກັບຊື້ຜົນຜະລິດ ແລະ ອື່ນໆອີກ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ບໍລິການດ້ານທຶນຮອນ, ເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ດ້ານການຕະຫຼາດ ຊ່ວຍປະຊາຊົນໃຫ້ສາມາດຜະລິດເປັນສິນຄ້າໄດ້ຢ່າງຍືນຍົງ.

- ໃນຕໍ່ໜ້ານີ້ ການຂື້ນໂຄງການພັດທະນາພື້ນຖານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢູ່ຮາກຖານຕ້ອງດຳເນີນໄປພ້ອມໆກັບ ການຈັດສັນການລົງທຶນ ເຂົາໃສ່ການສົ່ງເສີມການປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດ ເປັນສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນ ຢູ່ຮາກຖານນັ້ນໆຢ່າງເໝາະສົມ.

6.3. ໂຄງການປັບປຸງລະບົບການເມືອງ ແລະ ບຳລຸງສ້າງພະນັກງານກັບທີ່.

ໂຄງການຕ່າງໆ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ບ້ານ ກຸ່ມບ້ານ ຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ ຫຼື ບໍ່ປະສົບຜົນສຳເລັດສ່ວນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນແມ່ນຂຶ້ນກັບການນາພາ-ຊີ້ນຳ ຂອງຄະນະພັກ, ໜ່ວຍພັກ-ອຳນາດການ ປົກຄອງ ແລະການປະກອບສ່ວນຂອງຊາວບ້ານ.

ໃຫ້ກະຊວງອົງການລັດຖະບານ ສົມທົບແໜ້ນກັບຄະນະພັກ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອສ້າງໂຄງການ ແລະ ຕັ້ງໜ້າປະຕິບັດໂຄງການ ກໍ່ສ້າງຝຶກອົບຮົມ ຍົກລະດັບທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະຄວາມຮູ້ດ້ານການເມືອງ-ການປົກຄອງ; ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານດ້ານການປູກຝັງລ້ຽງສັດ, ຄວາມຮູ້ພື້ນຖານດ້ານອະນາໄມ-ກັນພະຍາດ ແລະ ອື່ນໆອີກໃຫ້ແກ່ ພະນັກງານ ທີ່ເຮັດວຽກປະຈຳຢູ່ຮາກຖານ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເລຂາ-ຮອງເລຂາ ຄະນະພັກຮາກຖານ ຫຼື ໜ່ວຍພັກ, ນາຍບ້ານ-ຄະນະບ້ານ; ນອກຈາກນັ້ນ ກໍແມ່ນຜູ້ເປັນຫລັກແຫລ່ງ ຢູ່ແຕ່ລະບ້ານເຊັ່ນ ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ, ຫົວໜ້າສິ້ງຊາວ, ເຈົ້າກົກເຈົ້າເຫລົ່າ ນາຍຄູ, ນາຍໝໍ, ພະສົງ... ເພື່ອເປັນກຳລັງຊ່ວຍ ໜູນການພັດທະນາຢູ່ບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານ.

ການຝຶກອົບຮົມຍົກລະດັບຕ້ອງເຮັດເປັນແຕ່ລະຫົວຂໍ້ສະເພາະ ສຳລັບແຕ່ລະເປົ້າໝາຍ ແລະ ເຮັດ

ໄລຍະສັ້ນໆ ໃນລະດູການທີ່ເໝາະສົມ.

ໃຫ້ກຳແໜ້ນ ແລະ ປະຕິບັດທິດນຳທີ່ວ່າ, ການພັດທະນາຢູ່ຮາກຖານໃດ ຕ້ອງໃຫ້ຄົນຜູ້ທີ່ດຳລົງຊີວິດ, ທຳມາຫາກິນຢູ່ຮາກຖານນັ້ນ ເຂົ້າຮ່ວມຢ່າງເປັນເຈົ້າການ ແລະ ຕ້ອງໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ; ມີແຕ່ເຮັດຄືແນວນັ້ນ ການພັດທະນາ ຈຶ່ງຈະປະສົບຜົນສຳເລັດ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງໃຫ້ຖືສຳຄັນ ແລະ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຈໍ່ ຕໍ່ການບຳລຸງຍົກລະດັບ ບຸກຄະລາກອນ ທີ່ຢູ່ຮາກຖານນັ້ນໆ ໃຫ້ເປັນ "ພັດທະນາກອນ".

7). ຕັ້ງແຕ່ສົກປີ 2008-2009 ນີ້ໄປ ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ; ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ຈັດວຽກງານກໍ່ສ້າງຮາກຖານການເມືອງ ສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ເປັນວຽກໜຶ່ງສະເພາະຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ຈັດເປັນຮ່ວງສະເພາະໃນແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ປະຈຳແຕ່ລະສົກປີ.

8). ມອບໃຫ້ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ ແລະ ບັນດາເຈົ້າແຂວງ ຊີ້ນຳເມືອງ ແລະ ວິຊາການກ່ຽວຂ້ອງຄົ້ນຄວ້າຄິດໄລ່ ກ່ຽວກັບການສ້າງຫ້ອງການ ແລະ ເຮືອນພັກ ຢູ່ເຂດຈຸດສຸມກຸ່ມບ້ານທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານການເມືອງ ແລະ ພະນັກງານວິຊາການ ທີ່ລົງປະຈຳຢູ່ຮາກຖານຕາມໂຄງການ ມີບ່ອນພັກເຊົາ, ມີບ່ອນເຮັດວຽກທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີຄວາມອຸນອຸ່ນ ປະຕິບັດໜ້າທີ່; ໂດຍໃຫ້ນະຄອນຫລວງ ແລະ ແຂວງ ຈັດເຂົ້າໃນແຜນການ ແລະ ແຜນງົບປະມານຮ່ວງກໍ່ສ້າງຮາກຖານ, ສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາໃນແຕ່ລະປີ.

- ໃຫ້ກະຊວງ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ ອອກແບບອາຄານຫ້ອງການ ແລະ ເຮືອນພັກພະນັກງານຢູ່ເຂດຈຸດສຸມຕົວແບບ ໃຫ້ເປັນມາດຕະຖານດຽວກັນ ແລະ ໃນລາຄາທົ່ວໜ່ວຍທີ່ສົມ ເຫດສົມຜົນ, ໂດຍຮັບປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງຖາວອນ, ມີປະໂຫຍດໃຊ້ສອຍສູງສຸດ ກະທັດລັດ ແລະ ປະຢັດ.

9). ໃຫ້ຄະນະຊີ້ນຳພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ ເພີ່ມທະວີບົດບາດ ເປັນເສນາທິການຊ່ວຍລັດຖະບານ ໃນການຄົ້ນຄວ້າຈັດສັນທຶນ ເຂົ້າໃສ່ໂຄງການ ໃຫ້ຖືກກັບຈຸດສຸມພັດທະນາ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ; ເຮັດພາລະບົດບາດປະສານງານ ລະຫວ່າງ ບັນດາຂະແໜງ ການ-ອົງການຂັ້ນສູນກາງ ກັບທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາໂຄງການ ແລະ ກິດຈະການ ຕ່າງໆ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ພ້ອມນັ້ນ ກໍເຮັດພາລະບົດບາດ ຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ສະຫຼຸບສັງລວມ ບັນຫາຕ່າງໆ ເພື່ອລາຍງານລັດຖະບານ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ໃຫ້ທັນການ.

- ທຸກໂຄງການ ຂອງກະຊວງ-ອົງການລັດຖະບານ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາຊົນນະບົດແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ທີ່ນຳໄປປະຕິບັດຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຮັບຮູ້ ແລະ ໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ຄຸ້ມຄອງໂດຍກົງ.

- ມອບໃຫ້ຄະນະຊີ້ນຳພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ ຄົ້ນຄວ້າອອກລະບຽບການ ແລະ ກົນໄກການຄຸ້ມຄອງ ນຳໃຊ້ທຶນຈາກແຫລ່ງຕ່າງໆ ເຂົ້າໃນໂຄງການ ພັດທະນາ

ຊົນນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ເປັນຕົ້ນທຶນກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານໂລກ ແລະ ສະຖາບັນການເງິນຕ່າງໆ, ລວມທັງທຶນຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ ຈາກປະເທດເພື່ອນມິດ ແລະ ອົງການທີ່ບໍ່ແມ່ນລັດຖະບານ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ໄວຂຶ້ນ ແລະ ໃຊ້ມີປະສິດທິຜົນກວ່າເກົ່າ.

ໃຫ້ທັນການນຳໃຊ້ທຶນເຫລົ່ານັ້ນ ເຂົ້າສູ່ການປະຕິບັດໂຄງການຈຸດສຸມ ຂອງການສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍ່ໃຫ້ຕິດຕາມກຳສະພາບ ການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ເພື່ອເຫັນອັນເຮັດຖືກ ເຮັດບໍ່ຖືກ ແລ້ວປັບປຸງແກ້ໄຂ ໃຫ້ທັນການ.

10). ໃຫ້ຄະນະຊີ້ນຳພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກແຫ່ງຊາດ ຮີບຮ້ອນສົມທົບກັບກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າເສດຖະກິດ ຄົ້ນຄວ້າກຳນົດມາດຕະຖານ ຄວາມທຸກຍາກ ຢູ່ປະເທດຄືນໃໝ່ ໂດຍອີງໃສ່ບົດຮຽນຂອງປະເທດອ້າຍນ້ອງ ແລະ ມາດຕະຖານທີ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດວາງອອກ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານຮັບຮອງເອົາ.

11). ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າຄືນໃໝ່ ກ່ຽວກັບ ກອງທຶນພັດທະນາບ້ານ ໃນ 47 ເມືອງທຸກຍາກກວ່າໝູ່, ໂດຍທັນເອົາກອງທຶນດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃນຮ່ວງງົບປະມານສຳລັບວຽກ ກໍ່ສ້າງຮາກຖານການເມືອງ ສ້າງບານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ໂດຍມອບໃຫ້ ແຂວງ ນະຄອນຫຼວງ ເປັນຜູ້ ຕົກລົງນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກຈຸດສຸມຢ່າງຖືກຕ້ອງກັບແຕ່ລະເປົ້າໝາຍ.

12) ໃຫ້ ທະນາຄານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ ຊີ້ນຳ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາເປັນປະຈຳການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງ ທະນາຄານນະໂຍບາຍ, ທັງນີ້ກໍ່ເພື່ອໃຫ້ທະນາຄານດັ່ງກ່າວ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍສິນເຊື່ອຖືກຕາມວັດຖຸປະສົງ ທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ ຄື: ປ່ອຍສິນເຊື່ອໃຫ້ຄອບຄົວ ຫຼື ກຸ່ມຄອບຄົວທຸກຍາກ ໃນບັນດາ ເມືອງ ທີ່ທຸກຍາກກວ່າໝູ່ ເປັນຕົ້ນຕໍ; ແຕ່ບໍ່ແມ່ນປ່ອຍສິນເຊື່ອ ຮັບໃຊ້ເປົ້າໝາຍອື່ນ.

- ການປ່ອຍສິນເຊື່ອໃຫ້ຄອບຄົວ ຫຼື ກຸ່ມຄອບຄົວທຸກຍາກ ຕ້ອງອີງໃສ່ຄວາມເຫັນຂອງບ້ານ, ໝາຍຄວາມວ່າ ໃຫ້ບ້ານ ຫຼື ກຸ່ມບ້ານ ເປັນຜູ້ກຳນົດວ່າ ຄວນໃຫ້ສິນເຊື່ອ ແກ່ຄອບຄົວ ຫຼື ກຸ່ມຄອບຄົວໃດພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍມອບໃຫ້ບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານ ຊ່ວຍຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງ-ຊີ້ນຳ ຄອບຄົວ ຫຼື ກຸ່ມຄອບຄົວຮ່ວມກັບທະນາຄານ ເພື່ອນຳໃຊ້ເງິນກູ້ (ຫຼື ສິນເຊື່ອ) ໃຫ້ເກີດຜົນຕົວຈິງ ແລະ ສາມາດເກັບ ກູ້ຄືນໄດ້.

- ໃຫທະນາຄານນະໂຍບາຍ ສົມທົບກັບ ອຳນາດການປົກຄອງຮາກຖານ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ການປ່ອຍສິນເຊື່ອ ໃຫ້ຖືກຕາມເປົ້າໝາຍຈຸດສຸມ ຂອງການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ກໍ່ຄື ການສ້າງບ້ານ ພັດທະນາ ຂອງເມືອງນັ້ນໆ.

13). ໃຫ້ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ເອົາໃຈໃສ່ຕື່ມອີກ ຕໍ່ການສ້າງກອງ ທຶນຕ່າງໆ ຂອງຊາວບ້ານ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍໃຫ້ເພີ່ມທະວີການຕິດຕາມກວດກາ ການເຄື່ອນໄຫວ ເພື່ອໃຫ້ກອງທຶນເຫລົ່ານັ້ນເສີມຂະຫຍາຍຄຸນປະໂຫຍດໄດ້ຢ່າງຕັ້ງໜ້າກວ່າເກົ່າ; ສະກັດກັ້ນບໍ່ໃຫ້ເກີດບັນຫາຫຍໍ້ທໍ້ ທີ່ຈະສົ່ງຜົນກະທົບ ຕໍ່ຄວາມສາມັກຄີຂອງຊາວບ້ານ ກໍຄືຕໍ່ຂະບວນການສາງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ.

- ເພື່ອໃຫ້ກອງທຶນຕ່າງໆໝັ້ນຄົງ ແລະ ມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ໃຫ້ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ສົມທົບກັບໜ່ວຍບໍລິການຂອງທະນາຄານນະໂຍບາຍ ແລະ ພາກສວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊ່ວຍແນະນຳ ຫຼື ຈັດຕັ້ງຝຶກອົບຮົມຊາວບ້ານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງກອງທຶນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນດ້ານການບັນຊີ ແລະ ການ ຕິດຕາມກວດກາ ການນຳໃຊ້ທຶນ; ສ່ວນຂະແໜງການຜະລິດ ແລະ ບໍລິການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກໍຕ້ອງລົງ ຕິດຕາມຊຸກຍູ້ ແລະ ຊ່ວຍເສີມສ້າງຄວາມສາມາດ ໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກກອງທຶນ ໃນດ້ານ ການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ.

14). ໃຫ້ທະບວງການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລັດຖະກອນ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບ ກັບບັນ ດາກະຊວງ ແລະ ອົງການລັດຖະບານ ເປັນຕົ້ນ ກະຊວງກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ອົງການຄຸມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງ ຊາດ, ກະຊວງ ປ້ອງກັນປະເທດ, ກະຊວງ ແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ສົມທົບກັບບັນດາ ແຂວງ/ນະຄອນຫລວງ ກ່ອນອື່ນແມ່ນທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ມີປະຊາຊົນຍ້າຍຖິ່ນຖານແບບບໍ່ຖືກຕ້ອງ ເພື່ອຂື້ນ ໂຄງການຈັດສັນອາຊີບ ທີ່ທຳມາຫາກິນ ແລະ ພູມລຳເນົາຄືນໄໝ່ ໃຫ້ເໝາະສົມຢູ່ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ, ຈາກ ນັ້ນຈຶ່ງຂື້ນເປັນແຜນການລວມ ສຳລັບທົ່ວປະເທດ ແນໃສ່ແກ້ໄຂບັນຫາ ໃຫມີຄວາມໜັກແໜ້ນ; ໃຫ້ ປະຊາຊົນມີຄວາມອຸ່ນອ່ຽນໃນການດຳລົງຊີວິດ ທຳມາຫາກິນ.

- ຢູ່ໃນໂຄງການຈັດສັນຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ ຕ້ອງລະບຸແຈ້ງວ່າຍົກຍ້າຍ ແລະ ຈັດສັນ ປະຊາຊົນໄປຢູ່ບ່ອນໃດ ແລະ ຈະໃຫ້ປະຊາຊົນເຮັດຫຍັງ ຕ້ອງລົງທຶນ ຫຼື ໃຊ້ງົບປະມານທໍ່ໃດ.

- ໂຄງການລະອຽດຕົວຈິງເຫຼົ່ານັ້ນ ຕ້ອງຖືກຈັດເປັນບູລິມະສິດ ໃນການປະຕິບັດ ດ້ວຍການລົງ ທຶນຂອງລັດ, ຂອງທະນາຄານ ຫຼື ໃຫ້ຕິດພັນກັບ ໂຄງການລົງທຶນ ຂອງບັນດາບໍລິສັດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ດຳເນີນຢູ່ໃນບໍລິເວນໃກ້ຄຽງນັ້ນ; ໃນນັ້ນ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ຕໍ່ການຈັດສັນ ປະຊາຊົນເຂົາໃນໂຄງການປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດ ທີ່ຕິດພັນກັບການນຳໃຊ້ທີດິນ ຕາມສູດ 1+4 ສູດ 2+3 ແລະ ສູດອື່ນໆ ທີ່ເໝາະສົມກັບສະພາບຈຸດພິເສດ ຂອງພື້ນທີ່ ແລະ ມູນເຊື້ອການດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ ໃນແຕ່ລະບໍລິເວນ (ມີເອກະສານການນຳໃຊ້ສູດຄັດຕິດ).

15). ໃຫ້ທະບວງການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລັດຖະກອນ ຄົ້ນຄວ້າລະບຽບການອະນຸມັດໂກຕ້າ ແລະ ການຮັບເອົາພະນັກງານ ຕາມໂກຕ້າປະຈຳປີ ໂດຍສອດຄອງກັບທິດນຳ ທັນເອົາພະນັກງານລົງເຮັດ ວຽກປະຈຳຢູ່ຮາກຖານ ໃຫ້ພຽງພໍກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການ ຂອງການພັດທະນາໂດຍມີການສົມທົບແ ໜ້ນກັບແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງສາຍຕັ້ງອື່ນໆ. ໃນນັ້ນ ໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ເປັນພິເສດ ຕໍ່ການຮັບເອົາ ພະນັກງານຊົນເຜົ່າ ແລະ ຜູ້ທີ່ຮູ້ເຮັດວຽກໂຄສະນາ ສຶກສາອົບຮົມແນວຄິດການເມືອງ, ພະນັກງານວິຊາ ການ ດ້ານການປູກຝັງ-ລ້ຽງສັດ, ນາຍຄູ, ນາຍໝໍ ເພື່ອໄປປະຈຳຢູ່ເມືອງ ແລະ ຮາກຖານ.

- ນະຄອນຫລວງ ແລະ ແຂວງຕ່າງໆຕ້ອງຊ່ວຍເມືອງ ໃນການຈັດວຽກເຂົາໃນໂຄງການ ຕິດພັນ ກັບການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການ ພະນັກງານເຂົ້າໃນຕຳແໜ່ງງານຕ່າງໆ; ຈາກນັ້ນ ໃຫ້ສະເໜີທະບວງ ການປົກຄອງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງລັດຖະກອນ ເພື່ອສັງລວມສະເໜີລັດຖະບານ.

- ໃຫ້ຄົ້ນຄວ້າປະຕິບັດລະບອບນະໂຍບາຍ ສົ່ງເສີມພະນັກງານ ຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ຮາກຖານ ທີ່ມີ

ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຫ່າງໄກສອກຫລີກ ແລະ ທຸລະກັນດານ.

16). ໃຫ້ກະຊວງ ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບ ກັບກະຊວງ-ອົງການ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ໃນທົ່ວປະເທດ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າລະອຽດ ກ່ຽວກັບການສ້າງສູນສົ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກຳ ເປັນສິນຄ້າ ຢູ່ເຂດຈຸດສຸມພັດທະນາ ຂອງທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ເພື່ອສົ່ງເສີມການປູກຝັງ - ລ້ຽງສັດ ຂອງປະຊາຊົນ ໃຫ້ມີສະມັດທະພາບສູງ, ໂດຍອີງໃສ່ສະພາບຈຸດພິເສດ ດ້ານມູນເຊື້ອ ຂອງປະຊາຊົນ ກໍຄືທ່າແຮງດ້ານທີ່ດິນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ດ້ານພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ມີແລ້ວ.

- ສູນສົ່ງເສີມກະສິກຳ ຕ້ອງເຄື່ອນໄຫວຕິດພັນໂດຍກົງ ກັບການຜະລິດ ຂອງປະຊາຊົນ ຢູ່ບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ສົ່ງເສີມໃຫ້ເກີດການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າ ທີ່ມີປະສິດ ທິພາບ ແລະ ຍືນຍົງ : ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ໜ້າທີ່ພື້ນຖານຈຳນວນໜຶ່ງ;

+ ແນະນຳ ແລະ ສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ແນວພັນໃໝ່ ທີ່ມີສະມັດຖະພາບ, ພ້ອມທັງຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ແລະ ແຜ່ຂະຫຍາຍແນວພັນໃໝ່.

+ ຊ່ວຍແນະນຳ ແລະ ບໍລິການເຕັກນິກ ດ້ານການປູກ-ການລ້ຽງສັດ ແບບໃໝ່ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ.

+ ຊ່ວຍບໍລິຫານ ແລະ ຈັດການເລື່ອງນ້ຳ. ພ້ອມທັງແນະນຳວິທີນຳໃຊ້ ຝຸ່ນຢາ ແລະ ບົວລະບັດຮັກສາຜົນລະປູກ.

+ ຊ່ວຍໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ປິ່ນປົວພະຍາດສັດ; ຊ່ວຍໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ປາບສັດຕູພືດ.

+ ຊ່ວຍແນະນຳການເກັບກ່ຽວມ້ຽນມັດ, ການປຸງແຕ່ງຜົນຜະລິດ ແລະ ການຕະຫລາດ.

+ ຊ່ວຍໃນການຈັດຊື້ອຸປະກອນ ແລະ ປັດໃຈຮັບໃຊ້ການຜະລິດລວມທັງແຫລ່ງທຶນ ເພື່ອຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ ແລະ ອື່ນໆອີກ

17). ໃຫ້ນະຄອນຫລວງ ແລະ ບັນດາແຂວງ ດຳເນີນການສຳຫລວດຕີລາຄາ ຜົນການດຳເນີນວຽກງານຮາກຖານ, ສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ ໃນແຕ່ລະປີ ເພື່ອກຳນົດໃຫ້ໄດ້ວ່າມີບ້ານໃດຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນໄດ້ກາຍເປັນ “ບ້ານພັດທະນາ” ແລ້ວ, ຈາກນັ້ນ ໃຫ້ປະກາດຮັບຮອງເອົາ ໃນໂອກາດສະເຫລີມສະຫລອງວັນຊາດ 2 ທັນວາ ຂອງທຸກໆປີ.

18). ໃຫ້ບັນດາກະຊວງ-ອົງການລັດຖະບານ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໃນທົ່ວປະເທດ ຄົ້ນຄວ້າເຊື່ອມຊຶມຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຄຳສັ່ງເພີ່ມເຕີມສະບັບນີ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງການເຜີຍແຜ່ແນະນຳ ໃຫ້ພະນັກ ງານສະມາຊິກພັກຢ່າງທົ່ວເຖິງ; ເປັນຕົ້ນພະນັກງານ ທີ່ເຮັດວຽກກໍ່ສ້າງຮາກຖານ.

- ຂໍ້ໃດ, ບັນຫາໃດ ພົວພັນເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຫຼື ຂຶ້ນກັບພາລະໜ້າທີ່ຂອງພາກສ່ວນໃດກໍໃຫ້ພາກສ່ວນນັ້ນເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າຜັນຂະຫຍາຍເປັນອັນລະອຽດ ໂດຍໄວ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ໄດ້ຜົນດີ.

19). ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າ ອຳນາດການປົກຄອງທຸກຂັ້ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ດ້ວຍຄວາມຮັບຜິດຊອບ.

20). ຄຳສັ່ງສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນຄຳສັ່ງແນະນຳ ສະບັບເລກທີ 09/ ນຍ, ລົງວັນທີ 07 ພຶດສະພາ 2007 ແລະ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມື້ລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ